

Висновок. Дослідження підтверджує, що Волинська область володіє надзвичайно великим потенціалом для розвитку сакрального туризму.

Література:

1. Добинда І. П. Характеристика сакральних пам'яток Волинської області та їхнє територіальне поширення / І. Добинда // Науковий вісник Чернівецького національного університету : Збірник наукових праць. Вип. 655 : Географія. – Чернівці : Рута, 2014. – С. 515–519.
2. Дерев'яні Храми України / Електронний ресурс // Режим доступу: [<http://www.derev.ua/>]
3. Справочник «Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР»
4. Електронний ресурс «Пам'ятки містобудування і архітектури Волинської області, що перебувають під охороною держави станом на 01.10.2009 р».

РЕЗЕРВИ ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ
ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Надія Пилипенко, Юлія Приступа

Львівський державний університет фізичної культури

Постановка проблеми. У Львівській області зосереджено біля чверті всіх туристичних ресурсів України. Більшість із них відомі й активно використовуються. Проте тут є ще значні резерви для подальшого розвитку туризму, так звана невідома і маловідома Львівщина, яка має багато неосвоєних туристичних об'єктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що цією проблемою все більше цікавляться науковці (проф. М. Мальська, проф. Ю. Туниця, проф. Д. Степовик, О. Зуб, Н. Понятишин та ін.), туристи-аматори, блогери.

Дана робота також є продовженням розпочатого нами дослідження ефективності використання туристичних ресурсів Львівської області [1].

Метою дослідження є розкриття туристського потенціалу Львівської області, ознайомлення із цікавими туристичними об'єктами, які були маловідомими до цього часу або використовувались недостатньо.

Методи дослідження. Аналіз літературних джерел, інтернет-пошук інформації, опитування.

Результати дослідження. За останні роки м. Львів і Львівська область стали справжньою туристичною Меккою України. Тут перетнулися два туристичні потоки. З України – внутрішній туризм, який зріс за рахунок анексії Криму та зниження життєвого рівня населення, більшість якого не може собі дозволити закордонні подорожі; іноземний, який особливо збільшився після Євро – 2012, коли Європа і Світ відкрили для себе Україну і, зокрема, м. Львів. Проте, ці потоки обертаються, переважно, навколо вже добре освоєних і розрекламованих об'єктів: центральної частини Львова, Золотої підкови Львівщини, визначних сакральних споруд, відомих культурних та архітектурних пам'яток. Наше ж завдання – показати інші, не такі відомі але не менш цікаві історико-культурні перлини Львівської області, які можуть стати перспективними туристичними об'єктами. Це десятки містечок і сіл, кожне з яких має свою історію, легенди, унікальні громадські і сакральні споруди, святині, своїх героїв а також мальовнича природа і різноманітні краєвиди.

Наприклад, подорож до Белза, 1000-літньої столиці колись могутнього Белзького князівства, яке за часів Київської Русі конкурувало із Галицьким князівством. Шлях до нього проходить повз найждженого туристами маршруту до Жовкви, через Куликів, Рава-Руську – прикордонний пропускний пункт. Далі – по бездоріжжю вздовж Українсько-Польського кордону, мало заселеними внаслідок повоєнних переселень територіями [2].

У Белзі збереглося багато історико-культурних пам'яток, такі як: дерев'яна православна церква Св. Параскеви/XVI ст./, католицький костел Св. Миколая/XVIIст./, давні український та єврейський цвинтарі, оборонний вал із Хресною дорогою/XVII ст./та ін. У Белзі похований один із падиків/святих/єврейських хасидів, які здійснюють сюди щорічне паломництво.

Із Белзом пов'язана історія знаменитої ікони Ченстоховської Божої Матері – однією з головних святинь християнства. Написана євангелістом Лукою в Єрусалимі, за різними версіями вона потрапила сюди або як посаг візантійської царівни Анни Київському князеві Володимиру, а вже потім, в результаті шлюбів між київською і галицькою династіями в Белз, або завезена слов'янськими просвітителами Кирилом і Мефодієм. Після завоювання Західноруських земель Польщею ікону вивезли до Ченстохова, де вона перебуває і досі, а у Белзі знаходиться подарована поляками копія.

Аналогічна доля спіткала іншу Українську святиню – ікону Володимирської Божої Матері, яка була викрадена з Вишгорода – резиденції київських князів Володимирським князем Андрієм, так званим, “Боголюбським”, який доруйнував і розграбував Київ ще гірше від татар.

Сокаль – районний центр на березі Західного Бугу, бувше повітове місто Белзького князівства з його комплексом Бернардинського монастиря. Крім того тут діє кілька старовинних церков: найстаріша – Св. Миколая/XVI ст./, Апостолів Петра і Павла, Св. Архангела Михаїла. У Сокалі найкраще збереглися рештки найстарішої в Галичині Синагоги. У центрі міста стоїть стара ратуша, яка функціонує і досі, тут розташована Міська Рада.

Далі Червоноград, бувший Кристинопіль з його чудотворною іконою Божої матері, яка пройшла шлях, подібний до Белзької Богоматері, від Кристинополя до Варшави але, на відміну від останньої, була повернута в 1994 році в Україну і знаходиться у Червонограді в монастирі отців Василіан.

Цікавим туристським маршрутом може стати подорож до містечка Глиняни Золочівського району. Перша згадка про нього датується 1379 роком, а в 1397 році воно отримало Магдебурзьке право. Про колишню значимість міста свідчить те, що до кінця XVIII століття вулиця Личаківська у Львові називалася Глинянським трактом/тепер ця назва збереглася за її бічною вулицею/, а вежа на її початку і досі зветься Глинянською.

У туристичних довідниках Глиняни отримали назву «Галицького Люрдю». Тут у старенькій дерев'яній/1562 р./церкві Успіння Пресвятої Богородиці в 1936 р. самовідновилася ікона розп'яття Ісуса Христа. Свідками цього дива стали діти – дівчатка, які гралися на подвір'ї церкви і побачили яскраве сяйво, що йшло з її вікон. До 1939 р. біля ікони було зафіксовано 3000 зцілень. У радянські роки церква була закрита для відправ але місцеві люди самі заходили в неї молитися. Тільки в роки незалежності ця історія набула широкого розголосу і до чудотворної ікони почалося прощання, яке проте ще не організоване належним чином.

Надзвичайно цікавими туристичними об'єктами є і села Львівщини.

Село Розгірче Стрийського району із давньоруським городищем і скельним монастирем [3].

Село Стільсько Миколаївського району – столиця давньої держави Білих Хорватів – предків сучасних галичан, етнічні землі яких простягалися

на Закарпаття і Словаччину. Це величезне стародавнє городище із підземним лабіринтом і ритуальним каменем для жертвоприношень.

Село Підкамінь Бродівського району – одержало свою назву від “чортового каменя”, який зустрічає вас при в’їзді. Тут же біля нього язичницьке капище, а на горі – монастир із підземною церквою [3].

Село Гавареччина Золочівського району – виробництво чорної глиняної кераміки, криївка – музей вояків УПА.

Висновки.

1. Для подальшого освоєння туристичного потенціалу заважає ряд проблем:
 - бездоріжжя і важкодоступність деяких об’єктів/наприклад, напрям до Белза, до більшості сіл/;
 - відсутність відповідної інфраструктури. В Глинянах збирались збудувати готель для прочан але поки-що справа зупинилась. Що стосується сіл, то тут вихід може бути один – розвиток сільського туризму і створення умов для прийому туристів самими селянами;
 - запущеність історичних пам’яток внаслідок запущеності самих територій, на яких вони знаходяться/Белз, Глиняни/;
 - недостатня активність туристичних фірм в розробці і в рекламі нових, внутрішніх, як правило, малоприбуткових маршрутів, освоєння яких мало б неоціненне просвітницьке і патріотично-виховне значення.
2. Розкрито маловідому інфраструктуру щодо туристичного потенціалу Львівської області.
3. Виявлено значні резерви для подальшого розвитку туризму у Львівській області.

Література:

1. Приступа Ю. Ефективність використання туристичних ресурсів Львівської області /Юлія Приступа // Розвиток індустрії гостинності в умовах глобалізаційних процесів: економічні та фінансові аспекти : зб. матеріалів III міжвуз. студ. наук.-практ. конф. Львів. ін.-ту економіки і туризму. – Львів, 2015. – С. 11–13.
2. Зуб О. Невідома частина України і Львівської області або теренами колишнього Белзького князівства [Електронний ресурс] / Орест Зуб. – Режим доступу: openmind.com.ua
3. Понятишин Н. 10 мальовничих сіл Західної України, де варто побувати [Електронний ресурс] / Надія Понятишин. Режим доступу: vsviti.com.ua